

GLASILO
SZDL
LJUBLJANA-
BEŽIGRAD

ZBOR OBČANOV

Leto: VIII.,
ŠTEV. 8 (64)
NOVEMBER 68
CENA: 40 par (40 Sdin)

Zborom volivcev drugo, pomembnejšo vlogo

Asfaltna baza
ne bo več
smrdela?

Filtre bodo kupili in
jih montirali do
marca 1969.

Kakor so nam zatrčili pri podjetju Slovenija ceste (med drugimi tudi direktor tov. Ribnikar) bodo do konca marca v prihodnjem letu na svoji asfaltni bazi na Črnučah vendarle montirali čistilne naprave oziroma filtre. Hkrati so nam povedali, da so letošnje meritve za prašenosti, ki jih je kakor 1966. leta opravil Zavod SRS za varstvo pri delu, v naselju Ježa in na Črnučah, ponovno potrdile, da prah in smrad, izvirajoča iz baze, še zdaleč nista nevarna oziroma škodljiva zdravju.

Podrobna in zelo strokovna analiza (veljala je okrog milijon Sdin) tega Zavoda ugotavlja podobno kot pred dvema letoma, da je bila letošnja povprečna prašenost v vasi Ježa 0,37 miligramov na kubični meter zraka, na Črnučah 0,15 (mg na kub. meter zraka), kar je po republiških standardih daleč pod dopustno mejo! Le-ta namreč dopušča 1 mg prahu na kub. meter v stanovanjskih naseljih, petkrat več pa v industrijskih naseljih (povzeli smo ga po ruskih standardih za prašenost).

Ker sta naselja Črnuče in Ježa v industrijski coni, bi bilo lahko v zraku vsaj še desetkrat toliko prahu, pa bi ga morali lepo vdihavati brez godrnjanja in groženj.

Kar zadeva žveplov dioksid je ista analiza ugotovila, da ga je precej več na Črnučah kot pa na Ježi, iz česar se da sklepati, da prihaja z bližnje železniške postaje. V obeh krajih je daleč pod dopustno mejo, skratka neškodljiv zdravju.

Po novem oziroma dopolnjenem zakonu o prašenosti naselij, ki bo po vsej verjetnosti stopil v veljavo poleti 1969, bo dovoljena stopnja prašenosti 0,15 mg na kub. meter zraka (trenutna koncentracija 0,50), povprečna koncentracija žveplovega dioksida v 24 urah pa prav tako 0,15 mg na kub. m.

Pri podjetju Slovenija ceste so nam hkrati zatrčili, da bodo kljub vsemu, kakor so že obljubili, asfaltno bazo opremili s filtri oziroma čistilnimi napravami do konca marca. Veljale bodo okrog 200.000 DM in 100 milijonov S din carine.

NL

18. seja občinske skupščine

Odborniki so na zadnji seji občinske skupščine razpravljali o zborih volivcev in samoupravnem sistemu v občini; gradivo je pripravila republiška skupščina in inštitut za sociologijo ljubljanske univerze. Sklenili so, da občini Bežigrad in Moste prevzameta ustanovitelske pravice podjetja za urejanje stavbnih zemljišč »Soseska« in sprejeti statut tega podjetja. Razpravljali so še o vezavi sredstev občinskega rezervnega sklada pri komunalni banki; s tem bi zagotovili občini Vič, da bi dobila kredit za popravilo cest, ki so jih poškodovale poplave.

Občinska skupščina je sprejela tudi okvirni načrt za gradnjo šol in otro-

ško varstvenih ustanov v Ljubljani. Za Bežigradom naj bi že letos zagotovili denar za izdelavo načrtov za novo šolo v Soseski 5 na Brinju ter za nov vrtec v tem naselju, prihodnje leto pa bi oba objekta pričeli graditi. Prihodnje leto bo treba tudi pripraviti zemljišče za gradnjo nove šole in vrtca v zahodnem delu Savskega naselja; tam je zdaj več barak, ki jih bo treba preseliti.

Občinska skupščina je sprejela tudi poročilo odborniške komisije o stališčih občinske skupščine do nekaterih aktualnih problemov v občini (poročilo objavljamo na 3. strani). Za prihodnjo sejo, ki bo v začetku decembra, pa so preložili razpravo

o delitvi stavbnih zemljišč združenju IMOS (gradnja nove Soseke 7 na Ježici).

● Vprašanja odbornikov

● Inž. Jože Belc je povedal nekaj pripomb občanov glede nove ureditve prometa na Titovi cesti. Predvsem ni določeno, kje je zdaj na pločnikih prostor za pešce in kje za kolesarje, zato je predlagal, da bi pločnike asfaltirali in potlej označili kolesarske steze. Omenil je še težave stanovalcev v tistih ulicah, ki zdaj nimajo več priključka na Titovo cesto ter predlagal, da bi postavili semaforje na križišču Titove ceste in Stoženske ulice.

Predsednik Karel Kušar je odgovoril, da bodo opozorili pristojne organe, naj promet uredijo tako, da pešci ne bodo ogroženi.

Nadalj. na 3. strani

Bežigrajski taborniki med najboljšimi v Sloveniji

Nagrade za »Bičkovo skalo« in »Savski odred«

Za Bežigradom sta dve taborniški enoti. Na tekmovanju najmlajših tabornikov sta letos obe med najboljšimi v Sloveniji. Zveza tabornikov Slovenije je nagradila najboljšo, ki so jih razvrstili takole: 1. Odred »Zdravilni vrelci« (Rogaška Slatina), 2. Odred »Bičkovo skalo« (Ljubljana-Bežigrad), 3. »Savski odred« (Ljubljana-Bežigrad) in odred »Janka Premrla Vojka« (Divača).

Zveza tabornikov Slovenije je letos med drugim želela popestriti in povečati tudi delo z najmlajšimi — medvedki in čebelicami. Kot najprimernejšo obliko so izbrali tekmovanje: ocenjevali so pohode, taborenja, tekmovanja v taborniškem mnogoboju, osvajanje taborniškega znanja in veščin in ne nazadnje tudi red in disciplino.

Približno 600 mladih tabornikov in njihovih vodij iz 18 enot, ki so se prijavile za tekmovanje, se je od januarja do konca septembra trudilo, da bi bil njihov program čim bolj pester in delo čim bolj uspešno. Razveseljivo je, da se je večina enot že na

začetku odločila, da se ne borijo toliko za nagrade kot za znanje.

Med 18 enotami iz vse Slovenije (Celje, Petrovci, Divača, Idrija, Ilirska Bistrica, Izola, Kranj, Ljubljana, Maribor, Dobrova, Rogaška Slatina, Skofja Loka in Soštanj), je bilo težko najti najboljše; posebna komisija je stalno pregledovala dokumentacijo in sodelovala s tekmujočimi tudi pri njihovem delu. Stiri najboljše odrede so nagradili in kot rečeno, sta med njimi kar dva bežigrajska. Za »Bičkovo skalo« in »Savski odred« je to zares lepo priznanje.

Otvoritev vrtca »Mladi rod«

Novi, vzgojno varstveni zavod »Mladi rod«, zraven bežigrajske gimnazije v krajevni skupnosti »Boris Kidrič«, so slovesno odprli 18. novembra. V novem vrtcu je zdaj 121 otrok.

Na slovesnosti je govoril France Artnak, predsednik krajevnih skupnosti »Boris Kidrič«, vrtec pa je odprl podpredsednik občinske skupščine Dušan Dolničar. Cicibani so pod vodstvom svojih vzgojiteljic pripravili prrsrčen program.

Za vrtcem »Cicibani«, ki so ga odprli lani v Stožicah, je Bežigrad zdaj dobil še eno sodobno vzgojno varstveno ustavo za najmlajše. Vrtcev je seveda še premalo, saj bi tudi v »Mladi rod« starši še radi pripeljali otroke, vendar ni več prostora.

25-letnica prvega zasedanja Avnoja

Josip Rus:

Iz
lastnih
sil

Bežigrajsčan Josip Rus, udeleženec II. zasedanja Avnoja v Jajcu 1943. leta

Med boji za Žužemberk nas je 25. julija 1943. presenetila vest o padcu fašističnega diktatorja Mussolinija. Naznanjala je konec fašizma, konec 20-letnega okrutnega, ponižavega tiranstva, ki je vse narode Jugoslavije, posebno pa Slovence, silovito prizadelo. Naznanila je prelomni uspeh vsega o-svobodilnega gibanja, edinstven zgodovinski uspeh slovenskega naroda in vseh narodov Jugoslavije v boju za svobodo in samostojnost, prelom s starim svetom nasilja, prevrat in zatiranje, zmago OF, enotne vsenarodne politične organizacije slovenskega naroda, za katero se je odločno zavzemalo tudi slovensko sokolstvo.

Vedeli smo, kaj moramo storiti. Ni se smelo ponoviti leto 1917. in 1918. Po lastni krivdi smo zaradi strankarskih in osebnih računov takrat zgubili Koroško, Trst ter Primorsko, da je tretjina slovenskega naroda prišla pod še hujša zatiranja. Izkoristiti je bilo treba vsak trenutek in vsako okoliščino, z vso odločnostjo in z vsemi sredstvi. Sedaj bomo sami odločali o svoji usodi.

Vedeli smo, kaj mora slediti. V septembru je Italija kapitulirala. Naša vojska je razorožila šest okupatorskih divizij in se silno okrepila z orožjem in borci.

Z organizacijskimi in bojnimi napori je OF dejansko nastajala in postajala edina in enotna, nova, vsenarodna politična organizacija s pravico biti edina predstavnica slovenskega naroda na slovenskem ozemlju. Pomen vsenarodne, enotne organizacije je prav v tem času prišel do odločilne veljave.

Kot edina predstavnica slovenskega naroda je OF mogla z uspehom organizirati zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju, ki je sprejel sklepe, ki so utemeljevali svobodo in samostojnost slovenskega naroda v skup-

nosti narodov Jugoslavije kot državne celote. Sklepi, enodušno sprejeti ob prisotnosti 572 izvoljenih odposlancev, so uresničili politični in bojni program OF.

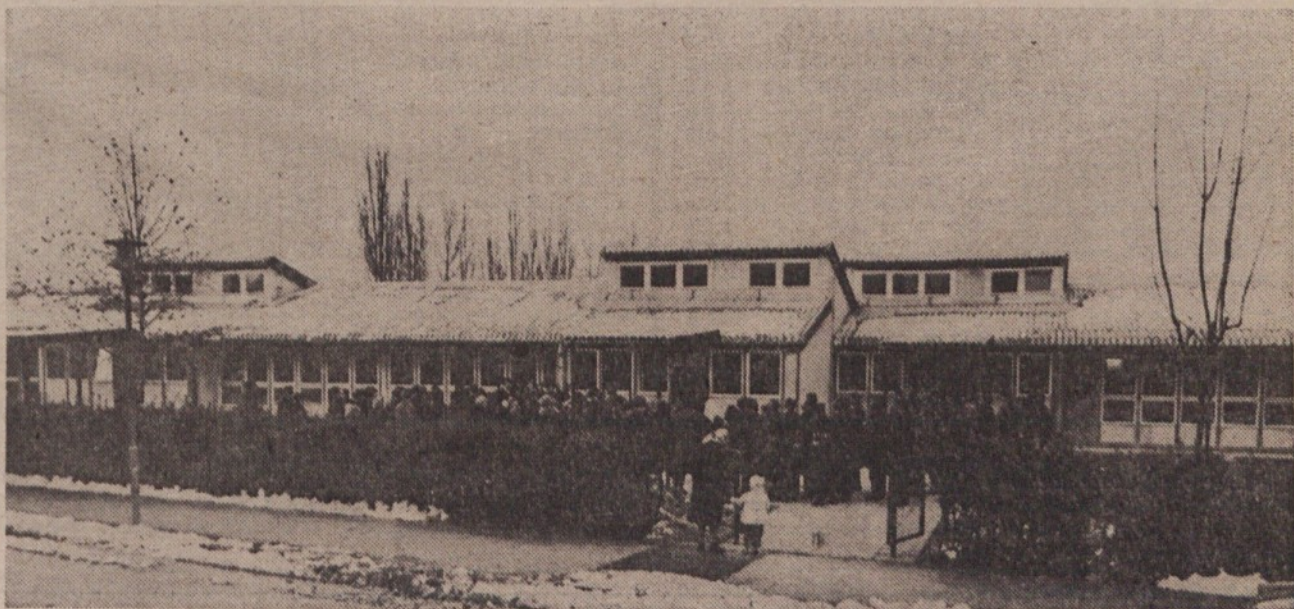
To je omogočila organizirana, izvrstna rast samostojnosti iz lastnih sil, v nerazdvojni povezanosti z ostalimi narodi Jugoslavije.

Na takšni izvrstni samostojnosti vsakega naroda naj bi II. zasedanje Avnoja utemeljilo novo bratsko skupnost narodov Jugoslavije v skupni federativni, demokratični novi Jugoslaviji, s svobodnim pristankom vsakega naroda po svojih najprejnejših predstavnikih.

Tudi naval nemških divizij na naše osvobodeno ozemlje ni mogel preprečiti postavljenih ciljev.

Naša delegacija, izvoljena za II. zasedanje Avnoja, na kočevskem zboru, se je na poti na zasedanje ustavila na Otočcu in bila pri Zavrnohu — protifašističnem svetu Hrvaške, toplo in iskreno sprejeta. Presenetljivo je bilo srečanje delegatov z delegati Zavrnoha. Poleg predstavnikov iz vseh krajev in slojev, so bili v hrvaški delegaciji tudi ljudje, znani umetniki, javni, kulturni in politični delavci, ki so po svoji preteklosti, življenju in delu predstavljali značajne in pomembne osebnosti v hrvaški javnosti. Njihova prisotnost je dopolnjevala vsenarodni značaj delegacije in osvobodilnega gibanja. Bil je to zbor ljudi brez osebnih in strankarskih računov, ki so imeli pred seboj edino — usodo svojega naroda in jugoslovanske skupnosti, ki so se odločno, pogumno in brez kompromisno zavzemali za uresničenje bratskega sožitja narodov Jugoslavije v enakopravni skupnosti na najnaprednejših načelih. Moralna višina hrvaške delegacije je bila tako učinkovita, da je po-

Nadalj. na zadnji strani

»Zbor občanov«
čestita vsem bralcem
za dan republike

Več kot milijonarji — Viktor Džurin, Josip Gotič in Željko Meštrič iz Gradbenega šolskega centra.

Trije poštenjaki z vajenske šole

Na cesti so našli milijon dinarjev, pa so jih takoj odnesli na milico

Zgodilo se je v soboto. Sivo nebo je viselo nizko nad mestom. Trije sošolci in prijatelji — Viktor, Jože in Željko — gojenci prvega letnika vajenske šole (Gradbeni šolski center) za Bežigradom so odšli na sprehod proti središču mesta. Pot jih je vodila po levem pločniku ob Titovi cesti. Ko so prišli do vojašnice, je mimo njih švignil avtomobil. Bil je bel renault. Tistega dne ni bilo posebnega prometa, pa še opoldne je bilo. Iz avtomobila je padla zajetna ženska torbica. Vsi trije natenkrat so jo opazili, kako se je potrkijala po cesti. Viktor je skočil in jo pobral. V njej je bila manjša denarnica z nekaj drobiža, zraven nje pa šop modrih petticočakov, povezanih z elastiko.

In ni minilo pet minut, ko so fantje prišli do postaje milice na koncu vojašnice. Zavili so do dežurnega miličnika. Sprejel jih je malce strogo in

vprašujoče. Ko so mu povedali, kako in kaj, je strogo izginila z njegovega obraza. Povedali so še, kako se pišejo in da se šolajo na vajenski šoli za tesarje. Od doma dobro vedo, kako je treba ločevati svojo od tuje lastnine. In tudi doma so morali zmeraj vprašati, če si lahko vzamejo kos kruha — ali ne.

Ti trije šestnajstletni poštenjaki so: Viktor Džurin, doma iz Podedčeva pri Novem Marofu, Josip Gotič, doma iz Ljubuške in Željko Meštrič, doma iz Presečine pri Novem Marofu oziroma nedaleč od Varaždina.

Gradbeno podjetje »Obnova« jih štipendira, da si bodo pridobili kvalifikacijo tesarjev. Vsi trije so doma iz delavskih družin. Njihovi očeti delajo na Jesenicah, v Novem gradu (Istra), v Zagrebu. Ko so fantje odhajali od doma v šolo, v Ljubljano, so si morali sposoditi potovalke pri prijatelju, da so lahko prinesli s seboj najnujnejše.

In nista minila dan ali dva, ko so našli na cesti tisti milijon, ko jih je obiskal mož. Vsakemu je stisnil v roko po dva petticočaka in jim zaželel še veliko uspeha v življenju. Fantje so bili presrečni. Odhiti so v mesto in si kupili vsak svojo, novo potovalko. Nekaj denarja je še ostalo. Ko bo spet mesec naokoli, ko bodo dobili še tista dva tisočaka mesečne štipendije, si bodo kupili vsak po en par zimskih čevljev...

Prevelikih želja za življenje nimajo. Za zdaj bi bili veseli, ko bi si lahko kupili novo obleko, drugi dve želji sta se jim pa tako že izpolnili: potovalka in čevlji.

Viktor pravi, da bi rad postal dober kvalificiran delavec. Takole 100 tisočakov na mesec bi bilo kar dovolj. Rad bi ostal v Ljubljani. Željko in Josip imata na las podobne želje.

Triperesna deteljica Medjmurcev se je dobro znašla v Ljubljani. Slovensčina jim ne dela več nobenih preglavic in lepo lahko sledijo pouku, le govore pa po naše še bolj težko. Sicer pa so k nam komaj dobro prišli. V šoli so dobri učenci. Skrbno sledijo pouku, zato so učitelji in vzgojitelji z njimi zelo zadovoljni, hkrati pa ponosni, da imajo v svoji sredi zares takšne poštenjake.

Da ne pozabimo na tisti milijon. Izgubljeni in tako srečno vrnjeni v prave roke. Lastnikove namreč. Mož ozi-

roma žena se nista ravno preveč izkazala. Zakaj? V navadi je, pisani in nepisani, da najditelj dobi 10 do 15 odstotkov vrednosti. Posebej prav je, če se držimo tega pravila takrat, ko gre za lepo vsoto — in če je denar že tu. Mar ne?! So seveda tudi primeri, pri manjših najdenih stvareh, kjer smo kot poštenjaki lahko tudi velikodušni. Kakor kdaj! V tem poslednjem primeru, bi bilo prav, da bi se srečneža, ki sta tako nerodno izgubila veliko vsoto denarja, bolj širokogrudno oddolžila fantom.

Morda se pa še bosta?

N. L.

Prvi sneg, prve težave

Prvi sneg, tokrat že sredi novembra, je večino presenetil, med njimi tudi tiste, ki bi ga morali naglo spraviti z ljubljanskih ulic. Prvo jutro po novem snegu so bile ljubljanske ulice slabo očiščene. Sneg sicer ni bil takšna ovira kot voda, ki se je nabirala ob pločnikih. Za zdaj lahko samo upamo, da takšnih presenečenj letošnje zimo ne bo veliko.

Ulice, pločnike in kolesarske steze, trolejbusa postajališča, križišča in prehode za pešce, mora čistiti podjetje »Snaga«, ki za to dobi denar od mestnega sveta.

ZBOR OBČANOV

glasilo občinske konference SZDL Ljubljana—Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor. Predsednik uredniškega odbora: Joško Pinar. Odgovorni urednik: Janez Snoj — Cena izvodu: 40 starih dinarjev, letna naročnina 300 starih dinarjev, za delovne organizacije tisoč starih dinarjev. — Tekoči račun pri NB 501-8-319/2 — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41—Tiska ČP »Delo«.

Spet „Magda“

Uspela predstava na odru v Savljah

Magda. Mlado dekle, ki je s podeželja prišlo v mesto, da bi našlo nekaj stokrat naslanjanega, ali pa le večjo rezino kruha, ki ne diši tako po znoju in raskavih dlaneh. Magda, ki v mestu vzljubi, se razočara in zgubi, kot toliko takih deklet s podobnimi zgodbami in različnimi imeni. Srečali smo jo v Savljah.

Bil je nekakšen jubilej Romana Novelli, režiserja dramske skupine »Tonos«, ki tesno sodeluje s prosvetnim društvom Savlje-Kleče. Dvajseta predstava, ki jo je Roman režiral v Savljah. Prvi je bil Deseti brat, potem Rokovnjači in Tonček, Kekec, Narodni poslanec, Hlapec Jernej, Sedem let skomin, Klopčič in tako naprej do Magde. Magda je dvajseta. Roman pravi, da jo ima rad, ker ji je dal precej svojega. Priredil je tekst tako, da je dal Magdi namesto samomora možnost za vrednejše življenje. Ljudje ne marajo preveč krute realnosti. Poleg tega je bila Remčeva Magda napisana leta 1934.

Novelli je igra nima odmorov med posameznimi slikami. Slike so združene in predstava teče od začetka do konca, ne pusti, da bi se zgodba izgubljala v odmorih. Glasba, ki spremlja predstavo, da je skupno s svetlobnimi efekti vzdušje, poudarja posamezna razpoloženja in skupno z igro igralcev, rekviziti, odkriva konflikte in jih razreši.

Na treh nesimetrično postavljenih belih ploskvah se menjajo diapozitivi. Diapozitivi pomagajo postaviti dogajanje v odgovarjajoče okolje.

Tekst pove le najnujnejše, ostalo mora povedati igra igralcev, svetlobe in glasba. Nespreten režiser bi to igro lahko kaj hitro spremenil v banalno, opolzko zgodbo.

Novelli je popestril igro s plesnimi vlozki, s katerimi je hotel tudi nevsiljivo, nebanalno in učinkovito prikazati sliko, v kateri doživi Magda svoj osebnostni in moralni padec.

Če so vse te zamisli uspele, bodo sodili gledalci v Savljah in še na mnogih, že v kalendarju zapisanih gostovanjih; več kot pohvalno je, da so se pojavile na amaterskem odru saveljskega prosvetnega društva.

Igralci: Slavi Zorman, Evgen Serbec, Janez Solinc, Martina Serbec, Niko Zatler, Josip Strašek, Tone Zatler, in Janez Zemljčič so tako kot režiser Novelli, scenograf in kostumograf Julči Logar in šepetalka Ančka Kušar, zaposleni v »Tonosi« v Savljah. Kot gost je tokrat sodelovala koreografinja Simona Jager. Poleg igre ima vsak še svojo posebno zadolžitev v skupini: reklamo, organizacijo gostovanj, blagajno, vstopnice. Vsi z veseljem sodelujejo.

»Magdo smo vadili pet tednov. Ni dobro, če se vaje predolgo vlečejo. Igralci se naučijo besedilo doma, potem pa predvsem debatiramo. Slabo je sugerirati sleherni gib, delati mora tudi igralec sam,« je pripovedoval režiser. Vprašal sem ga katera bo enaindvajseta predstava in rekel je, da še ne ve. Pa je tako slabo povedal, da sem prepričan, da Roman že »tuhta« nekaj novega.

J. R.

V spomin:

Milena Sušnik

Komaj nekaj dni je minilo od takrat, ko smo Mileno še srečavali na ljubljanskih ulicah. Se pred mesecem dni je, stara že čez osemdeset let, pomagala pri pripravi za proslavo 25-letnice ustanovitve Slovenske protifašistične ženske zveze v Dobrniču, saj je tam sodelovala že leta 1943 kot delegatka ljubljanskih žena.

Milenina življenjska pot je tako bogata, da se je nemogoče ustaviti na vsaki njeni postaji. Rojena je bila 1885. leta v Razdrtem pri Postojni. Polnih 35 let je kot učiteljica vzgajala slovensko mladino, predvsem v revnih predelih Dolenjske.

Zaradi svojega naprednega mišljenja in zato, ker je doobra spoznala vse tegobe in težave delovnega ljudstva, se je že leta 1941 takoj vključila v osvobodilno gibanje in njeno stanovanje v Levstikovi ulici 25 je postalo dom takratnih ilegalcev in voditeljev upora, vse do februarja 1945. leta, ko je morala tudi sama zapustiti stanovanje.

Po osvoboditvi, čeprav stara že nad 60 let, je spet prišla za delo. Za Bežigradom je bila vzgojiteljica in aktivistka. Dolga leta je bila predsednica Društva prijateljev mladine na terenu Bežigrad.

Novi vrtec »Mladi rod« v krajevni skupnosti »Boris Kidrič« — Podpredsednik občinske skupščine Dušan Dolničar je prerezal trak ob slavnostni otvoritvi.

Delo Občinske Skupščine

Bežigradska lekarna modernizirana

Bežigradska lekarna že nekaj časa obnavljajo, zato se je začasno preselila v kletne prostore Zdravstvenega doma nasproti gimnazije. Obnovili bodo tako fasado kot notranjost lekarniških prostorov ter jih na novo in moderno opremili. Z nekaterimi prezidavami bodo pridobili tudi več prostorov oziroma dosegli večjo funkcionalnost za to dejavnost.

Obnovo in modernizacijo delno kreditirata občinska skupščina in Stanovanjsko podjetje Bežigrad Moste, vendar bo ta dolg morala lekarna odplačati.

Obnova in preureditev bo veljala okrog 20 S milijonov, oprema pa 15 S milijon. din.

Hardvig Pirnovar, novi odbornik mestnega sveta

Namesto Slavke Bergant, ki jo je občinska skupščina na njeno prošnjo razrešila dožnosti odbornice, s tem pa ji je tudi prenehal mandat odbornice mestnega sveta, je občinska skupščina iz-

volila Hardviga Pirnovarja, odbornika zbora delovnih skupnosti, sicer pa ravnateljica osnovne šole »Vita Kralgherja«, za novega odbornika mestnega sveta ljubljanskega.

Telovadnica v Dolu za novo leto

Zapisali smo že, da bodo novo telovadnico pri osnovni šoli v Dolu odprli ob dnevu republike. Rok pa so morali še nekoliko podaljšati in zdaj računajo, da bo nared za novo leto.

Le malo pripomb

Urbanistični načrt za Črnuče (čez trideset let naj bi tamkaj živele več kot 10 tisoč prebivalcev) je bil en mesec razstavljen v prostornih bežigradske občinske skupščine. Ogledalo si ga je le majhno število občanov in v glavnem niso imeli pripomb. O načrtu bo razpravljal še svet za urbanizem in potlej občinska skupščina, dokončno pa ga bo sprejel mestni svet ljubljanski.

Imenovanja

Občinska skupščina je na zadnji seji imenovala Josipa Suhelja, šefa oddelka za dohodke občinske uprave, v investicijski svet za nadaljnjo etapno gradnjo kliničnega centra Ljubljana.

V svet podjetja »Soseska« pa je občinska skupščina imenovala kot predstavnika javnosti Rada Saviča in Zvonka Sotlerja ter podaljšala mandat Rudolfu Ocvirku in Alojzu Smolnikarju, predstavnikoma v omenjenem svetu.

Nadalj. s 1. strani

Anton Rems je posredoval prošnjo strelske družine »Tabor« z Ježice, ki sprašuje, kako je s plačevanjem najemnine za njihove prostore. Dejal je, da je v občini še več družbeno političnih in športnih organizacij, ki so si zgradili prostore s prostovoljnimi delom, zdaj pa jim zanje Stanovanjsko podjetje zaračunava najemnino. Menil je, naj bi se v občinski skupščini dogovorili, katere prostore in objekte bi lahko prenesli v upravljanje, če ne celo v last določenim športnim in drugim organizacijam. Enak predlog je imel tudi Ivan Kunovar.

Skušali se bomo dogovoriti s Stanovanjskim podjetjem, da te stvari uredijo, je dejal predsednik Karel Kušar, če ne bomo uspeš, pa bomo o tem razpravljali na prihodnji seji občinske skupščine.

Inž. Lojze Bavdaž je omenil slabo javno razsvetljavo, zlasti še od Peričeve proti Celjski ulici. Spriču napadov, ki se dogajajo, bi bilo treba bolj razsvetliti stranske ulice.

Razsvetljava je problem vse Ljubljane, na glavnih in na stranskih ulicah, zlasti še v primerjavi z drugimi evropskimi mesti, je dejal predsednik Karel Kušar in dejal, da bo treba ta problem rešiti v okviru mesta kot celote.

Pavel Lešnjak, je dejal, da prebivalci Linhartove ulice prosijo, naj bi takrat, kadar

18. seja občinske skupščine

Zborom volivcev drugo vlogo

so sejni na Gospodarskem razstavišču prepovedali parkiranje avtomobilov na Linhartovi ulici (vsaj na eni strani ceste), ker je sicer promet skoraj nemogoč, parkirni prostor pa je itak urejen ob Titovi cesti.

Mirko Eržen pa je še vprašal, kako je z zazidalnim načrtom za predel med Gospodarskim razstaviščem in novo Linhartovo cesto.

Občina in zbori volivcev

Republiška skupščina je pripravila gradivo o položaju in nalogah občin ter nadaljnjem razvoju samoupravnih odnosov. Med drugim poudarjajo da je samoupravljanje v občini temelj enotnega družbenopolitičnega sistema, zato je potrebno zagotoviti prav v občini funkcioniranje vseh oblik neposrednega odločanja. Prepustiti jim je treba samoupravno odločanje o vseh tistih zadevah, kjer lahko že na sedanji stopnji razvoja kar najbolj racionalno opravljajo zadeve, pomembne za delo in življenje občanov. To so zlasti komunalne zadeve, urbanizem, lokalni promet in ceste, obrtna dejavnost, določanje višine nekaterih prispevkov, davkov in taks, kmetijstvo, turizem in trgovina, socialno varstvo in zaposlovanje. Pri tem naj občani kar najneposredneje

odločajo o oblikah in višini sredstev, ki naj se zbirajo za zadovoljevanje skupnih potreb.

O zborih volivcev pa na podlagi študije, ki jo je pripravil inštitut za sociologijo predlagajo, naj bi zbere sklicevali bolj poredko, občani pa naj odločajo o nečem, kar jih neposredno zadeva. Zbore volivcev je treba skrbno pripraviti, pomembno pa bi bilo, da bi na njih sodelovali najvidnejši predstavniki občinske skupščine. Predlagajo tudi več neposrednih osebnih stikov med volivci in njihovimi predstavniki v skupščinah ter opozarjajo na pomembno vlogo lokalnega tiska.

V razpravi je Igor Kostjukovski, predsednik sveta za

Razprava odbornika Franca Miklavčiča na seji občinske skupščine

Občinska skupščina Bežigrada je na zadnji seji obravnavala tudi osnutek »Stališč glede položaja in nalog občin in nadaljnega razvoja samoupravnih odnosov v občini.« Ta osnutek je kot informacije predložila občinskimi skupščinam Skupščina SRS. Predložena stališča pa so naletela v bežigradski skupščini na dokajšnje kritike nekaterih odbornikov. Prinašamo razpravo odbornika Franca Miklavčiča o zborih volivcev:

»Osnutek »Stališč« republiške skupščine v tej točki je sicer zbir lepih, a žal le deklarativnih besed. To bo lahko vsak sam presodil, ko prečita besedilo: »Zbori volivcev morajo imeti pomemben vpliv na odločanje v občini. Postati morajo oblika, s pomočjo katere bodo občani vplivali na politiko občine, na programiranje razvoja v občini, na politiko formiranja in delitve sredstev, zlasti pa na to, kako bodo zadovoljevali določene skupne potrebe.«

V resnici, so te misli nekritične in ne upoštevajo dejanskega stanja. Sploh pa ne vsebujejo nobenih koristnih predlogov, ki bi povečali vplivnost zborov volivcev oz. občanov na dogajanja v občini.

Priznajmo si, da zbori volivcev — razen morda v prvih letih po osvoboditvi, niso nikoli prav uspešno vršili funkcije, zaradi katere v našem družbenem sistemu obstajajo. Če glede udeležbe na zborih volivcev je resnica ta, da zbere obiskuje le kakšnih 3 odstotke volivcev z določene območja, na podeželju morda kakšen odstotek več, v nobenem primeru pa udeležba še približno ni dosegala tistih 10 odstotkov, ki naj bi predstavljali kvorum po ustavnih in zakonskih predpisih. Tudi glede sestave obiskovalcev na zborih volivcev, se je vsaj že zadnje desetletje nazaj ustalilo dejstvo, da prihajajo na zbere volivcev v veliki večini le starejši občani in upokojenci, medtem ko mladih ljudi med obiskovalci ne vidiš, niti ne vidiš ljudi iz vodstev podjetij ali ustanov, ne srečaš tam vidnejših javnih in političnih delavcev — izvzemši starih in preizkušenih ter zvestih terenskih aktivistov. Praksa je tudi pokazala, da je vplivnost zborov volivcev majhna, da občinski in drugi organi večinoma sklepajo drugače kot pa je bilo sprejeto na zboru volivcev. Tudi odgovori, ki bi morali biti posredovani volilecem, če gre za negativno rešitev, bodisi sploh izpadejo ali pa se

splošne zadeve občinske skupščine, med drugim dejal:

Razprava o tem je pomembna, saj bodo morebitne spremembe daljosežno vplivale na celotno dogajanje v občini. Ugotavljamo, da ustavna zamisel o občini ni v celoti živela. Vzroki so znani, vendar ne bomo smeli ostati le pri deklaracijah, temveč bomo morali biti bolj konkretni.

Igor Kostjukovski je govoril še o vlogi predsednika občinske skupščine, poudaril je, naj bi službe kot so sodišča, javna tožilstva in pravobranilstva, uredili in tudi financirali enotno v vsej republiki ter menil, da bi lahko tudi odbornike občinskih skupščin imenovali kar poslance.

posredujejo s polletno ali še daljšo zakasnitvijo, ko stvari niso več aktualne.

»Stališčem« republiške skupščine je priložena tudi študija Inštituta za sociologijo pri Univerzi v Ljubljani, ki skuša na znanstveni osnovi razvozlati probleme okrog sedanjih izkušenj pri zborih volivcev in ki skuša ugotoviti, kakšne so perspektive za bodočo uveljavitev zborov volivcev. Ta študija daje tudi nekatere sugestije, ki bi morda pripomogle k povečanju vplivnosti zborov volivcev in k povečanju zainteresiranosti ljudi, da bi prihajali na te zbere. Strinjam se z nekaterimi izmed teh sugestij, kot npr. — da bi se zbori volivcev praviloma ne sklicevali več kot enkrat letno,

— da se na zborih volivcev ne bi obvezno obravnavali občinski proračuni in plani, marveč bi se vsakoletno v celoti preverjala uspešnost politike v občini,

— da bi se ti zbori sklicevali za večja volilna območja, ki bi se praviloma pokrivala z območji krajevnih skupnosti,

— da bi na takem zboru volivcev obvezno sodelovali predsednik in tajnik občinske skupščine, nekateri referenti v občinski upravi, odborniki tistega terena, pa tudi republiški ali zvezni poslanec s tega področja in bi na ta način mogli takoj in kvalificirano odgovorjati na posamezna vprašanja volivcev.

Zlasti slednje se mi zdi važno, ker bi na ta način prišlo do neposredne konfrontacije ter direktnega in osebnega stika med političnim vodstvom in volilci. To bi bili po vsebini zares pravi politični shodi. Ta način bi tudi omogočal naravni izbor sposobnih politikov.

Zavedajmo se, da današnje stanje in potrebe niso takšne kot pred poldrugim desetletjem in da so minili časi političnega prosvetljanja. S časom se je marsikaj spremenilo. Niso tu le masovna in kvalitetnejša komunikacijska sredstva kot televizija, radio in bolj razgibano dnevno časopisje. Tudi ljudje so danes bolj razgledani in osnovne stvari dobro poznajo. Podučevanja in le preprostega posredovanja informacij, na kar še mnogokrat naletimo na zborih volivcev, ne prenesejo več. Skratka, če bi našli neke nove oblike in bi dvignili zbere volivcev na višji politični nivo, bi napravili korak naprej in lahko ohranili zbere volivcev tudi v sodobni družbi.

POROČILO ODBORNIŠKE KOMISIJE

Skupščina občine Ljubljana-Bežigrad je na zadnji seji 3. oktobra 1968. imenovala odborniško komisijo, ki naj formulira stališča občinske skupščine do nekaterih anomalij in problemov na področju upravnega delovanja, o katerih se je precej tudi pisalo. Stališča naj bi nato občinska skupščina potrdila na naslednji seji.

Komisija se je sestala dvakrat in pregledala tako odprta vprašanja kot tudi skupščinsko dokumentacijo za nekaj let nazaj, da bi ugotovila odprte probleme in odnos skupščine do teh problemov. Med najbolj odprta vprašanja iz dela občinske skupščine, kot tudi njenih organov, je komisija na podlagi preteklih razprav in skupščinskih dokumentov uvrstila področje urbanizma, prometa z zemljišči in politiko do obrti.

Da bi prišla do ustreznih zaključkov, je komisija ločila delovanje občinske skupščine — njeno delo obsega vodenje določene politike v okviru veljavnih zakonov — od dela občinske uprave, ki je zaobložena za neposredno izvajanje določene politike. Komisija je potem pregledala delo občinske skupščine za več let nazaj, za pregled dela upravnih organov pa je predlagala, da ga opravijo pristojni republiški organi in sicer za področje obrtnih dovoljenj, lokacij, gradbenih dovoljenj, prometa z zemljišči in obdavevanja. Le na podlagi tako opravljene revizije upravnega dela, bo mogoče pravilno oceniti ali so upravni organi delali po predpisih in določenih smernicah oz. kakšna so bila morebitna odstopanja od veljavnih norm.

Na tej podlagi daje komisija naslednje

POROČILO

1.

Dodeljevanju stavbnih zemljišč za gradbene namene je občinska skupščina v preteklih, zlasti pa v zadnjem letu, namenila največ skrbi in sprejela več pomembnih sklepov ter organizacijskih ukrepov, katerih namen je bil vskladiti

tekoče delo na tem področju tako z obstoječimi predpisi kot tudi s tekočimi družbenimi potrebami. Ker občinska skupščina lahko opravi promet z nekaterimi stavbnimi zemljišči izven javnega natečaja, je zato že koncem leta 1967. poverila upravni postopek, predvsem presojo materialnih dejstev, ki vplivajo na odločitev, posebni komisiji, sestavljeni iz članov sveta za finance in odbornikov skupščine. Ta komisija sama neposredno sestavlja predloge odločb s področja zemljiškega prometa in jih posreduje pristojnemu svetu v potrditev. Na ta način je promet z zemljišči od začetka uvedenega postopka pa do odločitve same poverjen izključno kolegialnim organom skupščine. Ti ukrepi so pokazali pozitivne rezultate, predvsem pa je onemogočen vsak subjektivni vpliv na ta promet. Skupščini je na tem področju uspelo učinkovito zavarovati splošne interese pred individualnimi.

Z nadaljnjimi organizacijskimi posegi, ki jih sedaj izvaja, zlasti s formiranjem posebnega podjetja za urejanje mestnega zemljišča, pa si skupščina prizadeva rešiti ta problem tudi iz vidika komunalnih in drugih potreb družbe na tem področju.

2.

Na področju urbanizacije občine je skupščina v skladu s pozitivno zakonodajo kot tudi potrebami njenega območja, uspela zavarovati dragoceno mestna zemljišča pred namensko uporabo. Vse gradnje, ki so bile dovoljene v času dela sedanje skupščine, so v skladu s sprejetimi urbanističnimi programi in načrti. Za večji del občine je skupščina že izdelala zazidalne načrte, za preostali del občine pa so ti načrti v izdelavi. S temi načrti je zagotovljen skladen razvoj občine in mesta, kar ga nakazuje Generalni urbanistični plan Ljubljane. Razen tega pa so z napredkom te dokumentacije ter z izboljšanjem strokovnega, upravnega in inšpekcijskega delovanja, v večji meri že omejene črne gradnje, ki so

bile v preteklosti velik urbanistični problem. Te v glavnem ponehujejo. Z razčiščevanjem njihovega pravnega statusa na podlagi smernic mestnega sveta, pa se praktično že likvidirajo najbolj akutne anomalije iz preteklih let, ki so precej obremenjevale tudi delo občinskih organov. Pravnapori sedanje občinske skupščine so s pravilno usmeritvijo na reševanje teh najbolj perečih problemov pripomogli ustvarjati red, ki je bil prejšnja leta precej omajan.

3.

Občinska skupščina je že koncem leta 1967. obravnavala probleme obrti in februarja 1968. sprejela svoja stališča, v katerih se je posebej zavezala za pravilno družbeno vrednotenje dejavnosti, ki temeljijo na osebnih sredstvih za delo in za pospeševanje tele dejavnosti, hkrati pa se je odločno zavezala za dosledno spoštovanje predpisov in selektivno določanje družbenih obvez do tega področja. Realizacijo sprejetih stališč je skupščina preverjala že na seji 12. septembra 1968. Ta njena stališča so bila odraz problemov in družbenih potreb v tem času, hkrati pa temeljita obsodba vseh anomalij, ki so nastajala na podlagi predpisov predhodnega obdobja. Nekatera njena stališča so bila potrjena s poznejšimi spremembami predpisov, kar kaže, da je občinska skupščina pravilno usmerila svojo skrb na tem področju.

4.

Tudi do obdavevanja dejavnosti samostojnih poklicev je sedanja skupščina že ob prvem sprejemanju občinskih predpisov hkrati opozarjala na neučinkovitost obdavevanja v preteklih letih, na nastajajoče socialne razlike in družbi škodljiva bogatenja posameznikov na račun kršitve predpisov samih in tujega dela kar vse je tudi odločno obsojala. To njeno stališče je prišlo do izraza s sprejetjem več organizacijskih in drugih

ukrepov, ki so že od spomladan leta dalje obrodili prve pozitivne rezultate, hkrati pa zagotovili, da se v bodoče na tem področju ne bodo več dogajale nepravilnosti, kot so se dogajale v preteklih letih.

5.

Glede na obsežne in odgovorne naloge občinske skupščine na navedenih, pa tudi drugih področjih, je sedanja skupščina že v drugi polovici lanskega leta analizirala organizacijsko in kadrovske stanje njenih organov, zlasti uprave same. Zavedajoč se, da bo morala v prihodnjih letih opraviti obsežne, zapletene in odgovorne naloge, je spremenila obstoječo organizacijo upravnih organov, povečala število zaposlenih delavcev in izvršila nekatere kadrovske spremembe, kar naj bi izboljšalo delo uprave v celoti. Vso to kadrovske obnavljanje uprave je potekalo vse leto 1968, ker so se pojavile mnoge, težko premostljive ovire. Razen tega pa je bilo treba sprejeti dopolnilne zasedbe delavcev v službi dohodkov glede na nove potrebe, ki so se začele realizirati še pred sprejetjem dokončnih odločitev pristojnih republiških organov. Tudi to kaže na to, da se je občinska skupščina zavedala svoje odgovornosti in dolžnosti in v skladu s temi tudi pravočasno in odločno ukrepala.

Te ugotovitve dokazujejo, da je občinska skupščina pravočasno določala svoja stališča do aktualnih družbenih problemov, da so bila njena stališča pravilna, hkrati pa je storila vse, da bi se njena stališča tudi realizirala.

V kolikšni meri so upravni organi to njeno politiko realizirali oz. kakšna so bila morebitna odstopanja upravnega dela od predpisov in politike občinske skupščine, pa bodo pokazali rezultati naročene revizije, ki se že izvaja. Komisija bo zato te rezultate posebej analizirala in o ugotovljenih zaključkih obvestila občinsko skupščino, hkrati pa bo predlagala morebitne dodatne ukrepe za izboljšanje dela.

Občinska skupščina in družbeno politične organizacije čestitajo vsem občanom za dan republike 29. november

Sprejem v Beogradu

Predsednik republike Tito je sprejel naše športnike, ki so se udeležili olimpijskih iger v Grenoblu in Mehiki. Med njimi sta bila tudi dva Bežigradjana: Janez Pavčič, trener naših smučarjev-tekačev se je udeležil zimskih olimpijskih iger v Grenoblu, Ivo Daneu pa je v Mehiki modro in uspešno vodil jugoslovansko srebrno košarkarsko posadko.

Sprejema so se poleg predsednika Tita in njegove soproge Jovanke udeležili še številni drugi visoki funkcionarji. Vzdušje je bilo nadvse priščno.

»Dve uri smo prijetno kramljali, nam je povedal Janez Pavčič. Ze na začetku ni bilo sledi kakšne protokolarnosti ali zadržanosti. Predsednik Tito je poudaril, da je bil z vsemi delovnimi ljudmi Jugoslavije ponosen na dosežke naših športnikov. Odkrito je povedal, da skupnost še vedno ne gleda na vrhunske športnike tako kot bi morala in zato pričakuje, da bodo v prihodnje storili vse, da bi zagotovili vrhunskim športnikom primerne pogoje za življenje in nadaljnje priprave. Plemenit kot zna biti je tolažil atletinjo Nikoličev, da se pač vsakemu lahko pripeti kaj takega in da je prepričan, da bo drugič napako popravila.

Olimpijci so izročili Titu darila, predsednik republike pa jim je poklonil svojo fotografijo s posvetilom in zlate zapestne ure; Jovanka Broz pa je Djurdji Bjedov izročila zlato brošo z vdolanimi dragimi kamni. Seveda smo se potem še neshetokrat slikali. Tito pa je več kot 15 minut potrpežljivo delil avtograme.

Sprejem pri predsedniku republike je bilo za vse nas veliko priznanje, je dejal Janez Pavčič.

Na sliki: Ivo Daneu, Vida Tomšič, Miro Cerar in Janez Pavčič.

Čigava pomoč?

Za vzgojo mladine si prizadevajo tudi drugi — z drugačnimi cilji

Ugotavljamo resnost problema mladostnega prestopništva v občini. Ugotavljamo, da so se začele pojavljati prve huliganske tolpe v Savskem naselju, ki ogrožajo mirne in nič hudega sluteče meščane te mestne četrti. Ugotavljamo, da so stroški občine za mladoletne v vzgojnih in vzgojno-poboljševalnih zavodih vsako leto višji. Mi mogre — samo en mladoletnik v vzgojnem zavodu »stane« občno letno približno 10.000. ND (S to vsoto bi lahko za silo opremili majhen mladinski klub!). Ugotavljamo, da velik odstotek mladine, ki je zašla na stranpota — nikdar več ne najde prave poti, nikdar družbi ničesar ne daje, ampak samo jemlje. Ugotavljamo, da je moralna in materialna škoda tega družbenega zla ogromna!

Poznamo večino vzrokov, ki pogosto privedejo do nastanka neprilagojenega obnašanja mladine. Vemo, da bi lahko marsikatero med njimi odstranili, če bi se le dovolj angažirali. In vendar ostajamo v vseh naših prizadevanjih na pol poti. Ali pa morda gredo vsa opozorila celo mimo nas?

Danes poznamo že nekatere bolj ali manj preizkušene načine, s katerimi se je možno dokaj uspešno spoprijeti z mladostnim prestopništvom. V deželah, kjer predstavlja mladoletno prestopništvo večji problem, kot ga predstavlja pri nas, so poskusili že

marsikaj in v marsičem tudi uspeli; ne sicer popolnoma, pa vendar.

Izmed dokaj preizkušenih načinov preventivne borbe proti mladoletnemu prestopništvu predstavlja smotrna izraba prostega časa. Moto te »pogruptavščine« je na videz dokaj preprosto: mladostniku bomo v prostem času nudili več prijetnega, kot »klapa« neprilagojenih vrstnikov in ga s tem odvrnili od njenega slabega vpliva. Dali mu bomo možnost na konstruktiven način sprostiti njegovo mladostno energijo, možnost zadovoljitve njegovih interesov, možnost konstruktivnega uveljavljanja med vrstniki. Zelo preprosta pogruptavščina, ki pa očitno postane silno komplicirana, čim jo poskušamo konkretizirati in odnosno realizirati.

Problem prostega časa rešujemo v bežigradski občini na omenjen preizkušen način, vendar ostajamo pri tem na pol poti. Društva in organizacije, ki vključujejo mladino, se pritožujejo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, pomanjkanja vaditeljskega in funkcionarskega kadra, pomanjkanja resnosti pri mladini, ki da je ni mogoče pridobiti za nobeno resno in kontinuirano delo. Skratka — kopica problemov, ki naše dobre namene zakomplicirajo do take mere, da postanejo praktično neizvedljivi, vsaj v takem obsegu, kot bi to želeli in kot bi bilo potrebno. Ker je rešitev vseh omenjenih in še drugih problemov, ki jih nismo navedli, očitno zelo, zelo dolgoročno, si večina bežigradske mladine po svoje kroji prosti čas; mimo peščice entuziasmov, funkcionarjev, športnikov, vaditeljev, ki so danes še pripravljeni delati za naše vzgojne smotre, jutri pa morda ne bodo več, če jim ne bomo dali primernih možnosti!

Ni več nobena skrivnost, da naše obnavljanje izkoriščajo tisti, ki si — na dozdevno istih pozicijah — prizadevajo za popolnoma nasprotnimi ideološkimi smotri. Smo za igro z odprtimi kartami in ne okolišavimo. Mislimo na zastopnike cerkve, ki z racionalizacijo — mladino odvrčamo od škodljivih vplivov — opravičujejo svoje ideološko delovanje. Vsi vemo, da si bežigradski dušni pastirji precej prizadevajo okrog mladine. Vemo, da organizirajo različne rekreacijske dejavnosti. Vemo, da precejšen odstotek bežigradskih otrok obiskuje verouk in ne belimo si posebej las zaradi tega, ker vemo tudi, da koleša zgodovine ni mogoče zavrteti nazaj. Sprašujemo se samo: ali res rabimo tovrstno »pomoč«? Pričakujemo odgovor na vprašanje: ali se bomo morda vsaj ob ideološkem konfliktu zavedli svoje dejanske odgovornosti do jutrišnjih kreatorjev naše družbene stvarnosti? Koliko časa bomo še rabili, da bomo spoznali, da se smotrno naložena materialna sredstva, namenjena za vzgojo mladine v najširšem smislu, bogato obrestujejo, posebno še, če so združena z zavestnim prizadevanjem za dosego družbenih vzgojnih smotrov? Koliko časa bomo še trdovratno vztrajali na stališčih, da je škoda denarja za športna in druga društva, ki vključujejo mladino, škoda za športna igrišča, škoda za organizacijo rekreacijskih dejavnosti, škoda za organizacijo mladinskih klubov, škoda za vsako preventivno dejavnost?

Našteta in še mnoga druga vprašanja čakajo na odgovor, medtem ko si samovšečno zatrujemo, da smo storili vse, kar se v dani situaciji da storiti.

F. MLINARIČ

Na Črnučah:

Muzejska zbirka za otroke

- Očinska muzejska zbirka NOB na Črnučah je bila slabo obiskana
- Nov odbor, ki ga je letos na predlog ZZB-NOV naše občine imenovala občinska skupščina, naj bi rešil vprašanje upravičenosti obstoja zbirke.
- Predlog prof. Mire Mihevcve, sodelavke Muzeja ljudske revolucije Slovenije v Ljubljani, sprejet
- Za Dan JLA, 22. decembra, bo na Črnučah slovesno odprta muzejska zbirka NOB — posebej prirejena za otroke

O tem, kakšen program si je postavil nov odbor muzejske zbirke NOB na Črnučah, smo že pisali v našem časopisu. Program je odbor začel uresničevati jeseni in sicer s preureditvijo obstoječe zbirke. V Domu borcev NOV na Črnučah je sedaj za zbirko še enkrat več prostora, kot prej. Mizararska delavnica stanovanjskega podjetja Bežigrad-Moste je do sredine meseca novembra opremila vse tri prostore s stojeci in ležečimi panoji, prejšnje muzejske dokumente pa očuvala za novo razporeditev.

Nova razporeditev dokumentov, fotografij in drugih predmetov bi bila v glavnem naslednja: v prvem delu bi bili dokumenti, ki bi prikazovali značilnosti oblasti stare Jugoslavije. V drugem delu bi bile fotografije, ki bi prikazovale delovanje delavskih kulturno-prosvetnih društev v stari Jugoslaviji in sicer »Svobode« in Črnučah in »Vzajemnost« na Ježici in za Bežigradom. V tretjem delu bi bili eksponati o organizaciji KP Jugoslavije, o štrajkih, internaciji in o naprednih mladinskih na področju sedanje občine. V četrtem delu bi bili eksponati zasedbe naše občine po nemških in italijanskih okupatorskih silah ter o delovanju belogardizma in črne roke. V petem delu bi bile fotografije, ki bi prikazovale dokumente v zvezi s partizani oziroma z Rašico in Rašiško četo, nadalje črnuško pionirsko četo, narodnih herojev — domačinov, skritih bunkerjev itd. V šestem delu bi bil večji zemljevid naše občine na njem pa zarisane točke, kjer se je med NOV kaj pomembnega zgodilo. Tu bi bile tudi fotografije najpomembnejših spominskih obeležij, ki so bila v občini postavljena po vojni.

Takšna razporeditev muzejske dokumentacije bi delno rešila vprašanje nadaljnje vloge te ustanove, saj bi bila zanimivejša in preglednejša od prejšnje zbirke. Poglaviten delež k rešitvi vloge in pomena muzejske zbirke pa naj bi dali organizirani obiski otrok iz naših osnovnih šol.

Na novo pripravljene prostore muzejske zbirke sta si ogledala prof. Mihevcva in tov. Gostiša, ki sodelujeta v Muzeju ljudske revolucije Slovenije v Ljubljani. Ko sta dobila nalogo, da morata no-

vo razporeditev muzejskih dokumentov aranžirati tako, da bo razumljiva otrokom, je prof. Mira Mihevcva predlagala preureditev in preimeno-

vanje sedanje muzejske zbirke NOB, v zbirko za otroke. Ob moralni podpori nekaterih odgovornih oseb v naši občini, se je novi odbor za muzejsko zbirko NOB takoj sestal in potrdil program, namen in novo vlogo preurejene muzejske zbirke NOB.

Prof. Mihevcva je v obrazložitvi zagotovila, da bodo za osnovo zbirke uporabili domači muzejski material, ki je v glavnem že bil razstavljen. Ta osnovni material bodo povezovali deloma medvojni, v glavnem pa sedanji otroški izdelki, lepljenke, risbe in spisi, pa tudi umetniška dela z otroškimi motivi, iz katerih bo razvidno, kako je NOB podoživljala otroška duša. Zbirka ne bo temna, temveč kljub potrebni resnosti živa, kar se bo skušalo doseči z barvnimi originali in reprodukcijami otroških risb na temo NOB.

Med razpravo o preurejeni zbirki je prof. Mihevcva dodala: »Zbirka ni sama sebi namen. Kot slišim, vsi, ki so že zvedeli za novo zamisel odobravaljo, da se zbirka preuredi za otroke. Oroške muzejske zbirke NOB v Jugoslaviji še ni. Nekaj podobnega imajo v severnoevropskih oziroma skandinavskih državah. Za takšno zbirko je poglavito da živi, da utripa. To bi se doseglo v večkratno zamenjavo določenega dela otroških izdelkov in z izvajanjem otroškega kulturno-prosvetnega oz. kulturno-umetniškega programa v prostorih zbirke. Tak program naj bi se izvajal enkrat do dvakrat na leto, ob pomembnejših praznikih. Da sem spadal tudi organizirani obiski otrok, se razume samo po sebi.«

Tov. Alojz Strmole, predsednik občinske zveze društev

prijatelj mladine, je prav tako pozdravil to zamisel. Strinjal se je z ugotovitvijo, da bo takšna zbirka, če bo dobra, vzbudila interes tudi zunaj naše občine in da pri tem Zveza društev prijateljev mladine gotovo ne bo stala ob strani. Menil pa je, da bo treba pojasniti, zakaj je takšna zbirka na Črnučah, ne pa kje v mestu, kjer bi bila ljubljanskim osnovnim šolam bolj pri roki.

Takšno pojasnilo ni težko dati. Zagotovljen prostor, zgodovinski material ter razumevanje in pripravljenost nekaterih družbeno-političnih delavcev da pomagajo, so odločilni faktorji. Sicer pa trolejbus ustavi in obrne prav pred Domom borcev NOV na Črnučah, kjer so prostori zbirke.

In še nekaj. Odbor Muzejske zbirke NOB na Črnučah je sklenil, da bo izdal propekt o novi zbirki s kratkim pojasnilom in opisom revolucionarne zgodovine naše občine. Za delno finančno pomoč pa se bo ob tej priliki verjetno obrnil tudi na gospodarske organizacije v naši občini. Le-te doslej za primerno oživljanje tradicij NOB, še niso odrekale pomoči.

Otvoritev prenovljene in za otroke prirejene muzejske zbirke NOB naše občine pa bo že 22. decembra, na Dan jugoslovanske ljudske armade, na praznik, ki je kot naša primeren za takšne otvoritve.

STANE KOMAN

NAROČITE

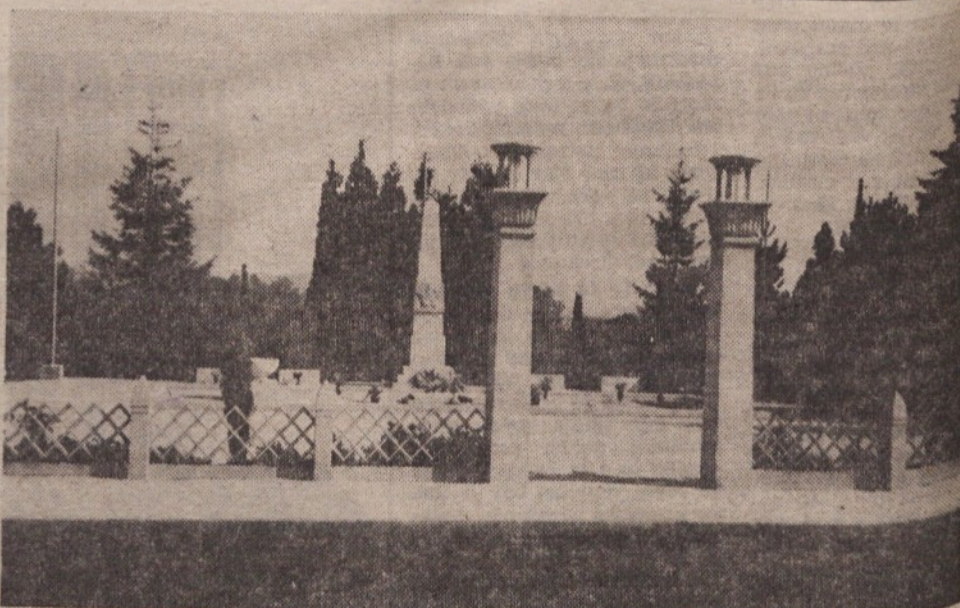

ZBOR
OBČANOV!

TKG

tovarna kovinske galanterije
Ljubljana, Tolstojeva 44

Vsem Bežigradjanom čestitamo
za dan republike

Zgodovinska obeležja — Partizanska grobnica v Stožicah

Moško in žensko
frizerstvo

CIGOJ ANICA
Stoženska 2

Cenjenim gostom
čestitam za
dan republike
in se priporočam

Plodovi vztrajnosti

Bežigrasjski košarkarski trenerji o minuli sezoni

Pred mesecem so se zadnjič oglasile piščalke sodnikov v letu 1968. Na košarkarskih igriščih Bežigrada. Klub: Ježica. Stadion, Komet, Savsko naselje in Črnuče so uspešno nastopili v ligah in s tem prikazali naglo rast kvalitete košarke v naši občini. Da bi lažje prikazali delo in uspehe klubov, smo pripravili intervjuje s trenerji dveh najmočnejših športnih organizacij v naši občini, TVD Partizana Ježica in Stadionu.

Vprašanja:
1. Kako si se pripravil s svojo ekipo na letošnjo sezono in kakšne cilje ste si zastavili?
2. Kako ste svoje cilje realizirali in kako se je tvoja ekipa plasirala v tekmovanju?

3. Kakšne načrte imaš za prihodnjo sezono?

JOŽE VERTELJ, trener članov Ježice:

»S treningi sem pričel razmeroma pozno — februarja. Računali smo na mesto neke pri vrhu, toda dosegli smo več. Zaradi bolezni igralcev smo sicer izgubili tretjo tekmo s Triglavom in tako osvojili drugo mesto v republiški ligi. V novo sezono stopamo oslabljeni, ker odhajata dva člana v JLA. Nadomestili jih bomo z mlajšimi igralci, ki pa nimajo še dovolj izkušenj.«

MITJA RADOŠEVIČ, pred. teh. komisije pri KK Stadionu:

»Težave so se pojavile kmalu

po začetku zimske vadbe, ko je odšel prejšnji trener v vojsko. Z novim trenerjem, ki je bil obenem tudi igralec, pa se moštvo nekako ni ujelo. Premalo pripravljeno smo pričakali sezono, kar je razvidno tudi iz rezultatov. Itak pa je pri Stadionu že tradicija, da prihaja moštvo v formo šele s tekmami. Kljub temu smo zasedli tretje mesto v II. republiški ligi. Ne gre pozabiti, da je dobre uvrstitve precej »kriva« slaba konkurenca. In ker se bo ta v novi sezoni precej dvignila, bo potrebno še veliko truda, da bo moštvo v dobri formi že na prvi tekmi.«

STASIL BURJA, trener mladink Stadionu:

»Ekipo so sestavljale samo mlade igralke, zato si nisem zadal posebnih ciljev. S treningi sem začel nekoliko kasno, januarja, kljub temu pa sem z obdelanim programom zadovoljen. Med počitnicami nisem imel celotne ekipe in to se je poznalo v jesenskem delu tekmovanja. Dekleta so prišla v formo sredi tekmovanja in tako smo se plasirali le na peto mesto. V novi sezoni mislim z ekipo popraviti napake, ki so se pokazale med tekmovanjem. Obenem pa mislim ekipo pomladiti in ojačiti z novimi igračkami, da bom imel na voljo 12 enako kvalitetnih igralok. To pa bom dosegel le s trdim delom in s pomočjo samih igralok.«

ALES PECE, trener mladincev Ježice:

»Ekipo sem začel pripravljati že oktobra in to dvakrat tedensko. Naš cilj je bil plasma pod vrhom. Tekme v ligi sem igral z mladimi igralci, le proti Slovanu sem nastopil z ekipo, ki je dosegla na prvenstvu SRS za mladince četrto mesto, kar je nedvomno velik uspeh, obenem pa je to tudi največji uspeh našega društva. V naslednjem letu bo večina prestopila k članom in tako bo mnogo dela in truda, da bi ekipa ponovila letošnje uspehe.«

JOŽE BITENC, trener mladincev Stadionu:

»Mladinska ekipa je bila sestavljena v letošnji sezoni iz samih mladih igralcev, ki so po večini igrali v tej konkurenci prvo leto. Kljub temu, da so bili treningi trikrat tedensko in so jih skoraj vse redno obiskovali, od ekipe nisem pričakoval večjih uspehov. Ekipa je zasedla peto mesto, s tem pa smo dosegli tisto, kar naj bi bil naš cilj. V prihodnji sezoni bodo nastopali za mladinsko ekipo isti igralci, vključili pa bom še štiri člane pionirske ekipe, ki bodo s prizadevanjem in pridnostjo lahko pomagali mladinski ekipi. Glede na to, da ostane ekipa ista, pričakujem v prihodnji sezoni večje uspehe.«

STASIL BURJA, trener pionirjev Stadionu:

»Za pionirsko ekipo sem izbral samo mlade igralce, ki sem jih dobil na šoli Mirana Jarca. Večina pionirjev je pri meni prvič igrala košarko, zato si nisem zadal posebnih ciljev. Program dela sem izvajal nekoliko hitreje, ker sem imel na voljo pre malo ur. Kljub svoji mladosti, saj bodo vsi drugo leto še igrali za pionirje, so dosegli drugo mesto v medobčinski ligi.

Z ekipo sem imel določene načrte, ki pa jih ne bom mogel realizirati, ker sem ekipo predal drugemu trenerju. Sam se bom v novi sezoni posvetil košarkarski šoli za pionirje in pionirke. To šolo bom vodil na osnovni šoli Mirana Jarca. S tem skušam odpraviti vprašanje o pomanjkanju igralcev in igralok v klubu in dvigniti kvaliteto ostalih ekip.«

LOVRO MOČNIK, trener članic Ježice:

»S pripravi na tekmovanje smo pričeli v mesecu novembru in moram reči, da smo se na tekmovanje letos najboljše pripravili. Želeli smo si osvojiti mladinsko prvenstvo SRS in četrto mesto v republiški ligi. V ligi smo svoje cilje prekoricali, saj smo zasedli drugo mesto, dočim smo na mladinskem prvenstvu razočarali. Kljub temu, da smo bili najbolj pripravljena ekipa, smo zaradi podedenjanja in neborbenosti pristali na drugem mestu. Kot vsakega trenerja so tudi meni boleli in poškodbe prekrizale načrte.

Prognosa je težka stvar, vendar lahko rečem, da se bomo tudi letos dobro pripravili na tekmovanje in skušali obdržati letošnje pozicije.«

Na koncu pa je sekretar Občinske zveze za telesno kulturo Bežigrad JANEZ PAVČIC odgovoril na naslednje vprašanje: Kaj menite o delu bežigrasjskih košarkarjev v letošnji sezoni?
»Uspehi, ki so jih dosegli košarkarice in košarkarji iz nekaterih naših organizacij, kot na primer dekleta Ježice z osvojitvijo drugega mesta v I. republiški ligi, pa člani istega kolektiva, ki jim je za las uslo prvo mesto v II. republiški ligi — zahod in člani Stadionu ter končno solidna uvrstitev članske ekipe iz Savskega naselja v II republiški ligi — vzhod, so zelo vzpodbudni in po mojem trdnem prepričanju plod vztrajnega nekajletnega dela tako funkcionar-

jev, strokovnega kadra in igralcev. Ni slučajno, da ima naša občina tako številne košarkarske kolektive, saj kar 15 ekip nastopa v različnih tekmovanjih. Naša zveza gleda na razvoj te lepe, zdrave, atraktivne in za mladino tako privlačne igre, s polnim razumevanjem in nudi organizacijam tudi finančno pomoč. Prav letošnji rezultati kažejo, da se le iz velikega števila posameznikov lahko razvije kvalitetna ekipa. Seveda pa vsega tega kljub dobremu igral-skemu kadru ne bi mogli doseči, če ne bi imeli tako prizadevnih funkcionarjev, ki kljub temu, da prejemajo le nekakšen simboličen honorar, vlagajo v svoje delo veliko volje, prostega časa in če hoče-te — samega sebe. Tem ljudem, ki se tako zavzeto trudijo okrog naše mladine, bomo morali v prihodnje dati večje priznanje in jim vsaj v skromni obliki plačati njihov trud.

Mislím, da imamo v naši občini dovolj športnih organizacij, ki se bavijo s košarko. Ne morem pa tega trditi za šole, tako osnovne kot tudi srednje, in strokovne. Doseči moramo, da bo imela vsaka šola svoja razredna moštva in reprezentanco, ki bi šolo zastopala na tekmovanjih. Da pa bomo to dosegli, bo treba ustanoviti košarkarske krožke na vseh šolah (nekateri to že imajo), voditi pa naj bi jih košarkarski trenerji ali pa profesorji za telesno vzgojo, ki košarkarske veščine dobro poznajo.«

B.

Mladinci so se dobro odrezali

Košarkarji Ježice so drugo leto zapored tekmovali v finalu republiškega prvenstva za mladince. Uvrstili so se na četrto mesto in tako za eno mesto popravili uvrstitev, ki so jo dosegli lani, ko so privrati nastopili na mladinskem prvenstvu.

Tekme so bile v dvorani Tivoli, nastopili pa so zmagovalci skupin iz predtekmovanja, kjer se je pomerilo 16 ekip. Ježica je v predtekmovanju premagala Stadion 37:19 (22:9) in Vrhniko 80:58 (32:24) in se tako uvrstila med šest najboljših moštev v Sloveniji.

Rezultati Ježice na finalnem turnirju: Olimpija: Ježica 63:27 (28:10), Ježica: Elektra (Šoštanj) 79:65 (34:25), Slovan: Ježica 57:39 (26:19), Jesenice: Ježica 65:62 (30:23).

Vrstni red na finalnem turnirju: 1. Olimpija, 2. Slovan, 3. Jesenice, 4. Ježica, 5.—6. Elektra in ZKK Maribor.

Za Ježico so igrali: Bucaj (32 košev), Lotrič (2), Zajc (14), Demšar, Lavrič (37), Lamberger (57), Resman (18), Hirsman (2), B. Kerberšak in Klep (27).

Velja omeniti, da so od vseh košarkarskih klubov v Sloveniji le Ježica, Jesenice in ZKK Maribor imeli svoje predstavnike v finalu republiškega prvenstva v obeh kategorijah, pri mladincih in mladinkah.

Le en naslov

Igralci badmintona Partizana Ježica na letošnjem mladinskem prvenstvu Slovenije niso poželi tolikšnega uspeha kot lani, ko so od pet naslovov pospravili kar tri. Letos je le dvojica Skof-Kaplan osvojila najvišji naslov, sicer pa so mladinci in mladinke Ježice osvojili pet drugih mest: T. Koprivšek pri mladincih in T. Hernja — Zapušek pri mladinkah in T. Hernja — Kaplan v mešanji dvojicah.

Mladi na krmilu

Občni zbor tabornikov »Bičkove skale«

Taborniki odreda »Bičkova skala« so imeli jubilejni petnajsti letni občni zbor. Nakazali so novo obdobje v tej bežigrasjski taborniški enoti, ki se je lani začelo z novo, mlado in ambiciozno ter obenem neizkušeno odredovo upravo. Ta je pod vodstvom dosedanjega poizrtvovalnega načelnika Moj-mira Lehrmana dosegla lepe uspehe. Novi upravi je od nekdajne slave ostal le spomin, pa ničesar ostipijivega. Z resnim poizrtvovalnim delom je fantom ponovno uspelo pridobiti si ugled.

Svoj program dela so mladi Bežigrasjski dvakrat razširili, tako da niso »obdelovali« samo starih, tradicionalnih akcij, pač pa vpeljali tudi kaj novega. Poglaviti poudarek je bil: zaledje, narščak. Če tega ni bilo, bi organizacija v nekaj letih propadla. Na treh bežigrasjskih osnovnih šolah (»Mirana Jarca«, »Vita Kraigherja« in »Danile Kumara«) je množica malčkov, navdušenih za taborniš-tvo. »Bičkova skala« je dobila približno 80 novih, mladih članov. Zanje je skrbelo 10 vodnikov, ki so jih vodili na izlete in imeli z njimi sestanke. Višek je bil seveda smučarski tečaj med zimskimi počitnicami — v gorah. Kot je videti je nove člane to tako navdušilo, da so h tabornikom pripeljali še svoje prijatelje in zdaj je pri »Bičkovi skali« že približno 130 najmlajših članov.

DUSAN BENKO

Za konec še kros

Bežigrasjski učenci in dijaki so uspešno zaključili atletsko sezono

Na hipodromu v Stožicah je bil jesenski kros bežigrasjskih osnovnih, srednjih in strokovnih šol. Čeprav je bila udeležba omejena (le po 10 tekmovalcev v vsaki kategoriji iz vsake šole) in so na občinskem krosu nastopili le tisti, ki so se na predhodnih šolskih krosih uvrstili v svoje ekipe, je nastopilo skupno 356 učencev in dijakov v osmih kategorijah. Proga je bila tokrat speljana iz hipodroma v bližnji gozd in je bila zelo pestra ter srednje težka. Medtem, ko so dekleta tekla vse proge 600 m, pa so fantje tekli 800, 1000, 1200 in 1500 m.

Vsi teki so bili zelo zanimivi, kajti nastopajoči so pokazali izvrhano mero borbenosti in dobre telesne pripravljenosti. Seveda so tudi tokrat prednjačili tisti, ki redno vadijo pri AK »Olimpija« kot Učakarjeva, Vojevčeva, Trpinova in Saje, toda tudi drugi, povsem novinci, so se dobro držali.

Pri osnovnih šolah so pri dečkih poželj največ uspeha učenca osnovne šole »Maksa Pečarja« iz Črnuče, kar je precejšnje in prijetno presenečenje. Drugi so bili učenci iz šole »Borisa Kidriča« in kot tretji učenca šole »Danile Kumara«.

Pri deklicah so bile najboljše učenke šole »Borisa Kidriča« in tako je bila ta la tudi v skupnem seštevku najboljša. Na drugem mestu so učenke šole »Danile Kumara« in kot tretje učenke šole »Mirana Jarca«.

Pri srednješolcih so bili najuspešnejši dijaki Gradbene tehniške šole, ki je tokrat prvič sodelovala na tekmovanju za Bežigradom, za njimi pa so se zvrstili dijaki I. gimnazije in Gradbenega šolskega centra.

Pri dijakinjah je I. gimnazija premočno zmagala in obdržala primat iz prejšnjih podobnih nastopov. Druge so bile dijakinje Gradbene tehniške šole in tretje dekleta iz Centra strokovnih šol.

Organizacija tekmovanja v rokah funkcionarjev (obč. zveze za telesno kulturo Bežigrad, AK Olimpije in prof. Zitnika ter Koprivnjaka, je bila vzorna; tekmovanje se je odvijalo točno po programu.

Rezultati: Učenke let. 1956 in mlajše: 1. Smrečnik (M.P.), 2. Medle (D.K.) 3. Jarc (V.K.), 4. Lipušček (B.K.) in 5. Brobež (M.P.).

Učenke let. 1954/55: 1. Učakar (M.J.), 2. Zonta (D.K.), 3. Zupan (M.J.) 4. Beškovič (B.K.), 5. Bantam (D.K.).

Učenci 1956 in mlajši: 1. Zirovnik (D.K.), 2. Bele (M.J.), 3. Nerad (V.K.), 4. Rus (V.K.), 5. Znidaršič (D.K.). Učenci let. 1954/55: 1. Vojnić (B.K.), 2. Erjavec (M.P.), 3. Vukič (B.K.), 4. Markovič (D.K.), 5. Zupančič (D.K.).

Dijakinje, let. 1952/53: 1. Vjevec (I.g.), 2. Grošelj (I.g.), 3. Briški (GTS), 4. Ipavec (CSS), 5. Marolt (I.g.) Dijakinje, let. 1950/51: 1. Terpin (PTT), 2. Rožič (CSS), 3. Švigelj (I.g.), 4. Tavzes (I.g.), 5. Judež (CSS). Dijaki let. 1952/53: 1. Saje (V.K.), 2. Rupnik (GTS), 3. Broz (GSC), 4. Lavrečič (GSC), 5. Naglič (GSC). Dijaki let. 1950/51: 1. Šajn (CSS), 2. Brezovar (I.g.), 3. Vrtačič (CSS), 4. Nograšek (GTS), 5. Čepon (GTS).

J.P.

Prav pod vrhom

Tekmovanje košarkarjev v II. republiški ligi

Z uvrstitvijo bežigrasjskih ekip (člani) v republiških košarkarskih ligah smo letos lahko zadovoljni. Ježica je celo osvojila prvo mesto v zahodni ligi, Stadion pa bil tretji, v vzhodni ligi pa se je

Savsko naselje uvrstilo na 5. mesto.

Članska ekipa Ježice je v letošnjem prvenstvu začela en sam poraz. Ker so imeli na koncu enako število točk kot drugo-uvrščeni Triglav, sta se ekipi pomerili še enkrat in sicer na nevtralnem igrišču na Vrhniku. V tej tekmi je zmagal Triglav 50:37 (26:18) in se tako uvrstil v I. republiško ligo. Ježičani so prav na tej odločilni tekmi igrali slabo. Bili so tudi že precej utrujeni, saj imajo letos za seboj že več kot 60 tekem.

Stadion je igral v spremenljivi formi; novinci v republiški konkurenci, ekipa Savskega naselja, pa je jeseni nastopala oslabljena, sicer bi se zanesljivo uvrstili višje, saj so bili spomladi še med kandidati za naslov prvaka.

V vseh bežigrasjskih ekipah nastopajo mladi igralci, ki si se nabirajo izkušenj za ostre spopade. Lahko pričakujemo, da bodo ob primerni vadbi in prizadevnosti, še napredovali.

Omeniti še velja, da bežigrasjske ekipe šele tri leta nastopajo v republiških ligah (Stadion od 1966. leta, Ježica od 1967. in Sav. naselje od 1968. leta).

Lestvica II. republiške lige — vzhod (člani)

Ljubljana	14	12	2	942:706	24	+236
MTT	14	10	4	905:801	20	+104
Sl. Bistr.	14	9	5	1062:909	18	+153
Zagorje	14	8	6	896:804	16	+92
Sav. nas.	14	8	6	776:749	16	+27
Zalec	14	4	10	926:926	8	+10
Litija	14	4	10	736:977	8	-238
Prebold	14	1	13	750:1135	2	-385

Lestvica II. republiške lige — zahod (člani)

Ježica	14	13	1	725:558	26	+167
Triglav	14	13	1	826:663	26	+163
Stadion	14	9	5	728:659	18	+89
N. mesto	14	7	7	742:667	14	+75
Moste	14	6	8	732:713	12	+19
Prule	14	5	9	697:658	10	-51
Sežana	14	3	11	590:742	6	-162
Dornberk	14	0	14	0:280	0	-290

Taborniki so se pripravili na zimo

Taborniki »Bičkove skale« so se že drugič letos odpravili na prostovoljno delovno akcijo k svoji koči na Gorjušah; kot v dobrih starih časih udarniškega dela in brigad. Delalo je več kot 20 tabornikov. Prebarvali so streho, preuredili drvarnico ter spravili pod streho drva in premog. Monodirali so še nov bojler v kopalnici, zamenjali razbite šipe, izkopali el, novo jamo za smeti, okrog koč pa je bilo seveda še vrsta drugih opravkov. Bivanje v koči bo zdaj res prijetno. Dekleta in fantje se zavedajo, da delajo tudi zase, da jim bo lepše in udobneje ter se jim bo za svoje naslednike, kajti v pogodbi je zapisano, da so taborniki »Bičkove skale« najemniki »Slalom« — doma na Gorjušah od 1967. leta.

D. B.

Peto mesto, zlata sredina

Črnuški odbojkarji so se letos v republiški ligi uvrstili v zlato sredino. Najboljše igre so prikazali v gosteh, zato so domači gledalci kar malo razočarani.

Lestvica I. republiške odbojkar-ske lige za leto 1968:

1. Ljubljana	16	15	1	46:11	30
2. Maribor	16	12	4	42:17	24
3. Izola	16	12	4	43:20	24
4. Kanal	16	11	5	38:18	22
5. Sava Črnuče	16	8	8	25:27	14
6. Triglav	16	5	11	19:40	10
7. Braslovce	16	4	12	22:42	8
8. Gabrje	16	4	12	21:42	8
9. Kamnik	16	2	14	16:40	4

Vzgojiti še več mladih košarkarjev

Tudi tekmovanja v ljubljanskih medobčinskih ligah v košarki so končana. V minulem tekmovanju, ki ga vodi Komisija za košarko naše Občinske zveze za telesno kulturo, je sodelovalo rekordno število ekip — 52, od tega jih je bilo iz naše občine 11.

Od bežigrasjskih so bile najuspešnejše ekipe mladincev in mladink Partizana Ježica. Mladinci so v svoji ligi presenetljivo, toda popolnoma zaslužen osvojili prvo mesto pred favoritom — mladinci Slovana, mladinke so v I. skupini zasedle drugo mesto, v II. skupini pa prvo mesto. Omeniti velja še pionirsko ekipo, ki je kljub neizkušeni zasedla dobro, tretje mesto. Košarkarski klub »Stadion« je sodeloval z ekipami članov B. mladincev, mladink in pionirjev. Vse njihove ekipe so se uvrstile visoko, tako da lahko pričakujemo od mladih igralcev še večje uspehe v prihodnji sezoni. Športno društvo »Kometa« je s svojo člansko ekipo v drugem delu tekmovanja popravil slabo uvrstitev in tako zaključil tekmovanje v članski ligi z dobrim petim mestom. Mladinska ekipa Črnuče se je uvrstila slabše kot smo pričakovali; kot opravičilo naj velja, da ekipa nima nobenega trenerja. Mladinci Savskega naselja so pristali na zadnjem mestu, krivdo za ta neuspeh pa je prav gotovo pripisati neurejenim razmeram v klubu.

Vsem klubom bi priporočili, da še boljše pripravijo predvsem mlajše ekipe ter si tako zagotovijo zaledje za nadaljnje uspešno delo.

Dopisujte!

Iz lastnih sil

Nadalj. s 1. strani

menila jamstvo za popoln uspeh II. zasedanja Avnoja. Med nami in hrvaški mi delegati ni bilo razlik. Misli in hotenja so bila enako usmerjena k istim ciljem, ki jih označuje: bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije.

Pot v Jajce smo nadaljevali skupaj, kot da smo enotna delegacija.

Zasedanje se je pričelo naslednji dan po našem prihodu — 29. novembra, ko je nastala noč. Pred zasedanjem ni bilo nobenih dolgotrajnih pogajanj za vodilne vloge, nobenih sumničev in nezaupanja, vladala je resnična enotnost in pesem je izražala radostno razpoloženje zbranih delegatov pred pričetkom zasedanja.

Viharne manifestacije ob prihodu in govoru tovariša Tita in ob sprejemanju odlokov, so potrjevale popolno soglasje, jasno in enotno zavest nepreklicne enotne obveznosti in odgovornosti. Rodila se je resnična bratska

in enotna skupnost narodov Jugoslavije — nova Jugoslavija.

Rodila se je iz moralnega bogastva, ki je nastajalo v skupnem boju proti skrajnem nasilju, izdajstvu in prevari in postalo izvirna, enotna last vseh narodov Jugoslavije, najlahtnejša in najmočnejša vez naše enotne ljudske skupnosti. Zrasli smo do vrha svoje samostojnosti iz svojih lastnih sil. Zato sami odločamo o svoji usodi, sami odgovarjamo za svoje odločitve in za njihovo izvajanje.

Uveljavili smo pravico do samoodločbe narodov, ki je bila razglašena že med prvo svetovno vojno in v socialistični revoluciji kot temeljno narodnostno in družbeno načelo, na najizvirnejši in samostojen način. To je postalo tudi vzor mnogim narodom, ki so bili in ki so še pod tujim gospodstvom.

Drugo zasedanje Avnoja je postavilo trdne in trajne temelje enakopravne skupnosti narodov Jugoslavije, ki so omogočili najugodnejši prehod v graditev socialistične družbe v Jugoslaviji.

Ob 25. obletnici zasedanja lahko ugotovimo, da nobene sovražne nakane niso mogle omajati teh temeljev.

Zato je primerno in potrebno, da pomen II. zasedanja Avnoja trajno obdržimo v zavesti in stalno gojimo njegovo vsebino.

Najbližje vsem občanom

Anketa SZDL o delu krajevnih skupnosti

nov strokovno odgovorili že na samem zboru. Predsedstvo, ki vodi zbor volivcev, bi moralo pri sprejemanju sklepov upoštevati materialne zmogljivosti občine v določenem obdobju, predlogi občanov pa naj bi predstavljali priporočila za program v naslednjem obdobju. Tako naj bi zagotovili uresničitev sklepov in se izognili ponavljanju istih vprašanj.

Občane najbolj zanima krajevna problematika, vendar pa le malokatera krajevna skupnost samostojno sklicuje zbor volivcev, kjer bi obravnavali prav ta vprašanja. To kaže, da so ponekod sveti krajevnih skupnosti le preveč zaprti sami vase in ne pritegnejo k sodelovanju več občanov, ki jih zanimajo določena vprašanja in problematika tudi poznajo.

Krajevne skupnosti naj bi skupaj s krajevnimi organizacijami SZDL sklicevale tudi javne tribune in specializirane posvete ter razgovore, kjer bi obravnavali posamezna področja družbene dejavnosti. Potlej na zborih volivcev ne bi razpravljali o vseh mogočih vprašanjih.

Občinska skupščina in krajevne skupnosti bi morali občane tekoče obveščati o uresničevanju njihovih predlogov. Za to so na voljo javne tribune, zbori volivcev, časopis »Zbor občanov« itd. Občinska skupščina, SZDL in krajevne skupnosti bi se morale zavzeti, da bi časopis »Zbor občanov« dobilo vsako gospodinjstvo v naši občini.

Sveti krajevnih skupnosti

Za delo krajevnih skupnosti je pomembno, kako so sestavljene komisije in še posebej sveti krajevnih skupnosti:

Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva je skupaj z občinsko skupščino pripravila obsežno gradivo o delu krajevnih skupnosti v bežigradski občini. Pogovarjali so se z sveti krajevnih skupnosti in se posebej obravnavali razvoj samouprave v krajevnih skupnostih, vlogo občanov pri reševanju krajevne in občinske problematike ter povezavo med krajevnimi skupnostmi in občinsko skupščino ter njenimi sveti. O tem bodo razpravljali tudi odborniki na prihodnji seji občinske skupščine.

Ugotavljajo, da so krajevne skupnosti v naši občini našle svoje mesto v samoupravnem sistemu. Predvsem si prizadevajo, da bi v svoje programe vključile vso problematiko za vsakodnevno zadovoljevanje skupnih potreb občanov. Ponekod morda premalo upoštevajo možnosti, ki jih imajo za uresničitev tako zastavljenih nalog. Krajevne skupnosti bi morale zato iskati tudi druge možnosti za zbiranje sredstev (prispevki občanov v raznih oblikah), saj je dotacija, ki jo dobijo od občinske skupščine, namenjena le za dejavnosti, določene v programu.

Zbori volivcev

V večini krajevnih skupnostih menijo, da so zbori volivcev še vedno primerna oblika aktivnega sodelovanja občanov. Menijo, da so slabo obiskani zato, ker je gradivo za zbor volivcev premalo razumljivo za vse kategorije občanov. Poudarjajo, da bi morali na zborih volivcev sodelovati tudi predstavniki svetov občinske skupščine in posameznih strokovnih služb, da bi lahko na vprašanja obča-

čani morajo dobro poznati problematiko posameznih področij dela.

Sveti krajevnih skupnosti bi se morali prizadevati, da bi krajevne skupnosti razvijale še vse druge dejavnosti in bi resnično postale družbeni centri, kjer se občani ne bi zbirali le na sestankih, temveč tudi pri raznih drugih oblikah družbeno političnega in kulturnega življenja. Stalno bi morali tudi sodelovati z družbeno političnimi orga-

nizacijami in društvi na terenu; ponekod imajo koordinacijske odbore, ki jih sestavljajo predstavniki vseh organizacij in to obliko sodelovanja bi morali še utrditi.

O vlogi in delu krajevnih skupnosti, o delu obeh zborov občinske skupščine in svetov, naj bi razpravljali še volivci na terenu. Po vseh teh razpravah pa bo ugotovitve in stališča obravnavala še občinska konferenca SZDL in sicer pred volitvami prihodnje leto.

Jubilej šole

Proslava ob 10-letnici osnovne šole »Borisa Kidriča« v Savskem naselju

Osnovna šola »Borisa Kidriča« v Savskem naselju je tega velikega revolucionarnega dne proslavila desetletnico obstoja. V počastitev te obletnice so učitelji in učenci pripravili uspešno proslavo, ki so se je med drugimi udeležili predsednik občinske skupščine Karel Kušar, tovarišica Zdenka Kidrič, zastopniki vseh krajevnih političnih in družbenih organizacij ter predstavniki gospodarskih organizacij s terena Savsko naselje.

V uvodnem govoru je ravnateljica šole Jelka Kutin v kratkih besedah orisala zgodovino šole. Prva poveljna šola za Bežigradom je bila v začetku šolskega leta 1958/59 zgrajena le toliko, da je lahko sprejela le učence nižjih razredov. Šele spomladi 1959. je bila ob 40. obletnici ZKJ dokončno zgrajena in v naslednjem šolskem letu so imeli v njej pouk že vsi razredi. Dobila je ime Borisa Kidriča, akademski kipar Boris Kalin

pa ji je poklonil doprni kip tega velikega revolucionarja. Nato se je začel kulturni program, ki ga je vodil in povezoval Branko Dobravc. Zelo lepo sta zapela mladinski zbor, ki ga je vodila Vida Varga in otroški zbor pod vodstvom Danice Ivančir. Oba zbora pa je na harmoniko spremljal znani pevovodja in skladatelj Janez Kuhar. Prav navdušile pa so zborne in posamične recitacije najmlajših, pa tudi najstarejših pionirjev. Za še boljše razpoloženje in pravi umetniški užitek pa sta poskrbela folklorna skupina »Tine Rožanc« in pa Slovenski oktet. Z dvema spledoma gorenjskih plesov so člani »Tineta Rožanca« nenehno izvajali aplavz iz že razgretih rok mladih gledalcev, ki so zahtevali ponovitev in jo kajpak tudi dosegli. Najboljši slovenski vokalni ansambel je doživel enak prisrčen sprejem in moral kljub temu, da je zapel kar sedem pesmi, dati še eno.

Po kulturnem delu programa so si obiskovalci ogledali razstavo, ki so jo pionirji pripravili kar sami. Razdeljena je bila na tri dele: razstavo likovnih del, razstavo vseh važnejših priznanj, ki jih je šola prejela v tem času in razstavo mladih fotoamaterjev. Največje zanimanje gostov pa je veljalo dvema filmoma, ki so ju posneli člani šolskega foto-krožka. »Kadar ni pouka« — film, ki je dobil prvo nagrado na letošnjem zveznem pionirskem tekmovanju za najboljši igrani film in pa film »Naš praznik« so si ogledali skoraj vsi obiskovalci. Z večjo simpatijo je bil sprejet barvni dokumentarec »Naš praznik«, ki je na nevsipljiv način orisal praznične dogodke v zadnjem letu.

Trolejbus

Vozni red za trolejbusno progo štev. 8 Črnuče—Litostroj (ob delavnikih)
Odhodi s Črnuč:

5.12, 5.20, 5.28, 5.36, 5.44, 5.52, 6.00, 6.08, 6.16, 6.24, 6.32, 6.40, 6.48, 6.56, 7.04, 7.12, 7.20, 7.28, 7.36, 7.44, 7.52, 8.00, 8.08, 8.26, 8.44, 9.02, 9.20, 9.38, 9.56, 10.14, 10.32, 10.50, 11.08, 11.26, 11.46, 12.02, 12.22, 12.30, 12.38, 12.46, 12.54, 13.02, 13.10, 13.18, 13.26, 13.34, 13.42, 13.50, 13.58, 14.06, 14.14, 14.22, 14.30, 14.38, 14.46, 14.54, 15.02, 15.10, 15.22, 15.38, 15.54, 16.10, 16.26, 16.42, 16.58, 17.14, 17.30, 17.46, 18.02, 18.18, 18.34, 18.50, 19.06, 19.22, 19.38, 19.54, 20.10, 20.26, 20.46, 21.06, 21.27, 22.27, 23.27.

Odhodi z Bavarskega dvora:

4.54, 5.02, 5.10, 5.18, 5.26, 5.34, 5.42, 5.50, 5.58, 6.06, 6.14, 6.22, 6.30, 6.38, 6.46, 6.54, 7.02, 7.10, 7.18, 7.26, 7.34, 7.42, 7.50, 8.08, 8.26, 8.44, 9.02, 9.20, 9.38, 9.56, 10.14, 10.32, 10.50, 11.08, 11.26, 11.44, 12.02, 12.12, 12.20, 12.28, 12.36, 12.44, 12.52, 13.00, 13.08, 13.16, 13.24, 13.32, 13.40, 13.48, 13.56, 14.04, 14.12, 14.20, 14.28, 14.36, 14.44, 14.52, 15.00, 15.16, 15.32, 15.48, 16.04, 16.20, 16.36, 16.52, 17.08, 17.24, 17.40, 17.56, 18.12, 18.28, 18.44, 19.00, 19.16, 19.32, 19.48, 20.04, 20.20, 20.36, 21.05, 22.05, 23.05.

Ob nedeljah in praznikih odpelje prvi trolejbus s Črnuč ob 6.20 in potlej vsake pol ure do 11.50, od 12.18 naprej vsakih dvajset minut do 20.58 in še ob 21.27, 22.27 in 23.27; z Bavarskega dvora na Črnuče pa od 6.00 do 12.00 vsakih pol ure, od 12.20 naprej pa vsakih dvajset minut do 20.40 in še ob 21.05, 22.05 in 23.05.

Obvestilo stanovanjskega podjetja

Vsem hišnim svetom

investicijsko in tekoče vzdrževanje.

— Odlok o okvirnih normativih za minimalno dobo trajanja elementov in opreme v stanovanjskih zgradbah, stanovanjih in poslovnih prostorih.

Kvalitetno vzdrževanje hiš je v veliki meri odvisno od vestnega in pravočasno izdelanega programa. Samo pravočasne prijave o potrebah jamčijo tudi za njihovo izpolnitev. Potrjen program zagotavlja sredstva in izvajalce.

Naknadno prijavljena dela ne bodo imela prioritete, če bodo sploh v določenem primeru možna.

Prosimo, da nam čimprej, vendar najkasneje do konca meseca novembra 1968., na kakršenkoli način, lahko tudi po telefonu, sporočite potrebe po investicijskem vzdrževanju za leto 1969. Rajonski tehnični podjetja bodo na osnovi vaših obvestil izvršili tehnični ogled in zbrali še vse ostale potrebne podatke, ki so potrebni za izdelavo programa.

Investicijsko vzdrževanje se izvaja po vsakoletnem programu, ki ga na osnovi predlogov HS izdela Stanovanjsko podjetje.

Operativni program investicijskega vzdrževanja za leto 1969. moramo izdelati do konca januarja 1969., ko bo predložen v obravnavo in odobritev pristojnim samoupravnim organom. Tuji letos želimo program izdelati v tesni povezavi s HS, kot je to določeno z zakonom o pravicah in dolžnostih stanovalcev pri upravljanju. Predlagamo, da na zboru stanovalcev obravnavate potrebe po investicijsko-vzdrževalnih delih za leto 1969. in pri tem obvezno upoštevate veljavne tehnične normative:

— Odlok o minimalnih normativih za vzdrževanje stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov v družbeni lastnini ter o načinu delitve sredstev za

— odreži —

Naročilnica

Naročam »Zbor občanov«, glasilo SZDL Ljubljana — Bežigrad.

Priimek in ime: _____

Naslov: _____

(podpis)

— odreži —

Izrežite, prilpite na dopisnico ali v pismu pošljite na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41

Občinska skupščina Ljub. Bežigrad

Uradne ure: ponedeljek, sredi in petek ob 8, do 12. ure

Predsedstvo

● Parmova 33, I. hodnik desno

Predsednik skupščine: Karel Kušar (soba 10, telefon 314-653); podpredsednik: inž. Dušan Dolničar (soba 10, tel. 315-494 in 312-032); tajnik: Ivan Levstek (soba 14, telefon 315-494 in 312-032).

Uprava

● Parmova 33, I. hodnik desno

ODSEK ZA SPLOSNE ZADEVE

Šef odseka: Franc Melinda (soba 20, tel. 312-965 in 313-631); referent za normativne akte delovnih organizacij, referent za splošne zadeve, referent za skupščinske zadeve in skupščinsko dokumentacijo (tel. 315-494 in 312-032).

ODSEK ZA PRORAČUN IN PREMOŽENJSKE ZADEVE

Šef odseka: Josip Suhel

(soba 6, tel. 315-390 in 315-392); referent za proračun in analize, referent za izvrševanje proračuna, blagajnik, referent za premoženjsko-pravne zadeve, referent za zemljiško-knjižne zadeve in evidenco družbene lastnine.

ODSEK ZA DRUŽBENE SLUŽBE

Šef odseka: Alojz Smolnikar (soba 19, tel. 313-650 in 310-230); referent za prosveto in kulturo, referent za kadre in delovna razmerja, referent za zdravstvo in socialno varstvo (tel. 315-271), referent za zadeve borcev, referent za invalidske zadeve (telefon 312-965 in 313-631), referent za izplačilo invalidnin.

ODSEK ZA GOSPODARSTVO

Šef odseka: Janez Hieng (soba 7, tel. 315-495); referent za gospodarstvo, referent za kmetijstvo, referent za upravne zadeve (obrt).

● Parmova 41

GLAVNA PISARNA

Informacije, vložnice (Parmova 41, pritličje, soba 2, tel. 312-512).

ODSEK ZA DOHODKE

Šef odseka: Marko Arko (soba 9, telefon 312-996 in 312-988); referenti za odmero prispevkov in davkov, registracija računov, knjigovodstvo dohodkov, blagajnik, izterjevalna služba (tel. 312-957), referenti za odmero prispevkov od obrti, referent za odmero prispevkov za uporabo mestnega zemljišča (tel. 312-957), davčna inspekcija (tel. 312-957).

ODSEK ZA KOMUNALNE IN GRADBENE ZADEVE

Šef odseka: inž. Ciril Sluga (soba 42, telefon 314-909, 317-000 in 312-323); referent za upravne zadeve, referent za urbanistično dokumentacijo, referent za gradbeno dokumentacijo (tel. 310-149), referent za investicije, referent za komunalne zadeve (tel. 31-908).